

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
נדרים-קונם יין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מימרא	מיתובי: [רבי מאיר]				◇	♣	♣	♣			סג.
בשבעה, ובשבעה עשר, ובעשרים ושלשה	רבי יהודה:				◇	♣	♣	♣			סג.
בשבעה עשר, ובעשרים ושלשה, ובחודש כסליו	רבי יוסי:				◇	♣	♣	♣			סג.
אין היחידים מתענן עד שיגיע ר"ח כסליו	וכן היה ר' יוסי אומר:					♣	♣				סג.
בשלמא רביעה ראשונה - לישראל, שלישית - להתענות, אלא שניה למאי?	ואמרינן עלה:					♣	♣				סג.
לגודר	ואמר רבי זירא:						!	♣	◇		סג.
כמאן אזלא הא דתניא	ואמרינן עלה:							♣			סג.
גשמים שירדו שבעה ימים זה אחר זה - אתה מונה בהן רביעה ראשונה ושניה	תניא: [רשב"ג]							♣	◇		סג.
כמאן? כרבי יוסי								♣	◇		סג.
ההוא, דאמר עד הגשמים.									!	◇	סג.
קונם יין שאיני טועם לשנה, נתעברה השנה - אסור בה ובעיבורה											מג.
עד ראש אדר - עד ראש אדר הראשון, עד סוף אדר - עד סוף אדר הראשון.											מג.
אלמא סתמא דאדר דקאמר - ראשון הוא											ג.
לימא, מתני' רבי יהודה היא											סג.
אדר הראשון - כותב אדר הראשון, אדר שני - כותב אדר סתם, דברי ר"מ	דתניא: [רבי מאיר]								♣	♣	סג.
אדר הראשון - כותב סתם, אדר שני - כותב תינין	רבי יהודה:									♣	סג.
אפילו תימא ר"מ, הא ידיע דמעברא שתא, הא דלא ידע	אביי:									!	סג.
עד ר"ח אדר - עד ר"ח אדר הראשון	והתניא:										סג.
אם היתה שנה מעוברת - עד ר"ח אדר השני											סג.
מכלל דרישא לאו במעוברת עסקינן											סג.
שמע מינה: הא דפשיטא ליה דמעברא שתא, הא דלא ידע.											סג.
קונם יין שאיני טועם עד שיהא הפסח - אינו אסור אלא עד ליל פסח, שלא נתכוון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לשתות יין.	רבי יהודה:										מג.
אמר קונם בשר שאיני טועם עד שיהא הצום - אינו אסור אלא עד לילי צום, שלא נתכוון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לאכול בשר.											מג.
קונם שום שאני טועם עד שתהא שבת - אינו אסור אלא עד לילי שבת, שלא נתכוון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לאכול שום.	ר' יוסי בנו אומר:										מג.
האומר לחבירו קונם שאני נהנה לך אם אין את בא ונוטל לבניך כור אחד של חטין ושתי חביות של יין - הרי זה יכול להפר את נדרו שלא ע"פ חכם, ויאמר לו כלום אמרת אלא מפני כבודי, זהו כבודי											מג.
וכן האומר לחבירו קונם שאתה נהנה לי אם אין אתה בא ונותן לבני כור של חטין ושתי חביות של יין - ר"מ אומר: אסור עד שיתן	[רבי מאיר]										מג.
אף זה יכול להפר את נדרו שלא ע"פ חכם, ויאמר לו הרי אני כאילו נתקבלתי.	הכמים:										מג.
היו מסרכין בו לשאת בת אחותו, ואמר קונם שהיא נהנית לי לעולם, וכן המגרש את אשתו, אומר קונם אשתי נהנית לי לעולם - הרי אלו מותרות להנות לו, שלא נתכוון זה אלא לשום אישות.											מג.
היה מסרב בחבירו שיאכל אצלו, אמר קונם לביתך שאני נכנס, טיפת צונן שאני טועם לך - מותר ליכנס לביתו ולשתות ממנו צונן, שלא נתכוון זה אלא לשום אכילה ושתיה.											מג.
הדרן עלך קונם יין											